

50

1. Nie wy - sta - rczy wie - czność, Bo-że,

by Ci go - dną chwa - łą wznieść.

Niech Twa cześć już tu się mno - ży,

2. O nas w łasce swej myślałeś,
nim ten świat początek ma.
Nas w miłości pilnowałeś,
odkąd ziemia nosi ta.
3. Ale blask Twej łaskawości
najpromienniej zajaśniał,
gdyś Ty Syna swej miłości
za grzeszników na śmierć dał.
4. Czyś mógł dać nam coś wyższego?
Może miłość większą być?
Czyż nie mamy życia swego
Tobie całkiem poświęcić?
5. Cześć i sławę Ci wznosimy,
hołd i dzięki w każdy czas.
Godniej tam Cię uwielbimy
w chwale wiecznej, Boże nasz.